

o.o.o.1 Sygn. akt II Ka 332/19

o.o.o.5.1 WYROK

1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1.1 Dnia 17 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Podwójniak

Protokolant : sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wieluniu Marty Tokarskiej-Strzeleckiej

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 roku

sprawy F. J.

oskarżonego z art. 178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Wieluniu

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu

z dnia 29 sierpnia 2019 roku sygn. akt VI K 109/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

I. uchyla zawarte w:

- a) punkcie 1 rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec F. J. na okres próby 2 (dwóch) lat,
- b) punkcie 2 orzeczenie o nałożeniu na F. J. obowiązku informowania kuratora o przebiegu okresu próby,
- c) punkcie 3 orzeczenie o środku karnym w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 2000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,
- d) punkcie 4 orzeczenie o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku,
- e) punkcie 6 orzeczenie o zasądzeniu opłaty w kwocie 100 zł (sto złotych)

II. przyjmuje zapisy w:

- a) punkcie 1: uznaje oskarżonego F. J. za winnego dokonania zarzucanego czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. wymierza mu karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 (dziesięć⁰⁰/100) złotych,
- b) punkcie 4: na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec F. J. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat,

c) punkcie 3: na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzeka wobec F. J. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy ⁰⁰/100) złotych,

d) punkcie 6: zasądza od F. J. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 120,00 (sto dwadzieścia ⁰⁰/100) złotych,

2. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie,

3. zasądza od F. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00 (dwadzieścia ⁰⁰/100) złotych tytułem poniesionych w postępowaniu odwoławczym wydatków oraz wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 120,00 (sto dwadzieścia ⁰⁰/100) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 332/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Wieluniu (VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pajęcznie) z dnia 29 sierpnia 2019 roku wydany w sprawie VI K 109/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<p>0.11.3.2. Podniesione zarzuty</p>		
<p>Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji</p>		
<p>#</p>	<p>art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
<p>#</p>	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
<p>#</p>	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
<p>#</p>	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH				

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zachodzą przesłanki do zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, w tym wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu nie są znaczne, podczas gdy kompleksowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego ocenianego swobodnie, prowadzi do odmiennego wniosku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
nie jest uzasadnionym stanowisko, wedle którego zarówno wina oskarżonego jak i stopień społecznej			

szkodliwości
zarzucanego mu
czynu nie są
znaczne. W sposób
niedostateczny Sąd
Rejonowy w
Wieluniu (VI
Zamiejskowy
Wydział Karny z
siedzibą w
Pajęcznie) odniósł
się do elementów
wskazanych w art.
115 paragraf 2
k.k. W przypadku
oskarżonego F. J.
mamy do czynienia
z:

- kierowcą
zawodowym, od
którego wymaga
się wzorcowego
zachowania w ruchu
drogowym,

- oskarżonym
kierującym
autobusem z
pasażerami,

- godzeniem w
dobro w postaci
bezpieczeństwa w
komunikacji, a
ewentualne skutki
prowadzenia
pojazdów pod
wpływem alkoholu
w postaci utraty
życia i zdrowia mogą
dotknąć nie tylko
samiych kierowców,
ale również
pozostałych
uczestników ruchu
drogowego.

Wniosek

<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i wymierzenie mu kary grzywny 120 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zasądzenie kosztów sądowych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>zasadnym jest wniosek o niemożności zastosowania wobec F. J. instytucji warunkowego umorzenia postępowania nawet z orzeczeniem wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz orzeczeniem świadczenia pieniężnego. Właściwym sposobem reakcji na czyn oskarżonego</p>		

jest skazanie go za przestępstwo określone w art. 178a paragraf 1 k.k.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że

I uchylono zawarte w:

a) punkcie 1 rozstrzygnięcia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec F. J. na okres próby dwóch lat

b) punkcie 2 orzeczenia o nałożeniu na F. J. obowiązku informowania kuratora o przebiegu okresu próby,

c) punkcie 3 orzeczenia o środku karnym w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 2000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,

d) punkcie 4 orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku,

e) punkcie 6 orzeczenia o zasądzeniu opłaty w kwocie 100 złotych,

II przyjęto zapisy w:

a) punkcie I: uznaje oskarżonego F. J. za winnego dokonania zarzucanemu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a paragraf 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a paragraf 1 k.k. wymierza mu karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć 00/100) złotych,

b) punkcie 4: na podstawie art. 42 paragraf 2 k.k. orzeka wobec F. J. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat,

c) punkcie 3: na podstawie art. 43a paragraf 2 k.k. orzeka wobec F. J. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy 00/100) złotych,

d) punkcie 6: zasądza od F. J. na rzecz Skarbu Państwa opłaty w kwocie 120,00

<p>(sto dwadzieścia 00/100) złotych</p> <p>W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Podzielono zarzuty Prokuratora Rejonowego we Wieluniu. Organ kierujący zaskarżony wyrok w sposób niewystarczający ocenił przypisane F. J. zachowanie będące przedmiotem procesu. Przede wszystkim zgodzić należy ze stanowiskiem, że czynu tego nie można ujmować jako cechującego się zawinieniem oraz stopniem społecznej szkodliwości, które nie są znaczne. Jako zaznaczono w przypadku oskarżonego mamy do czynienia z kierowcą zawodowym, który prowadził autokar z pasażerami. Z pewnością od osoby, profesjonalnie trudniącej się przewozem wymogi respektowania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym muszą być</p>	

postawione
zdecydowanie wyżej
niż wobec innego
kierującego
pojazdem
mechanicznym. Te
szczególne
wymagania dotyczą
w szczególności
osób, - tak jak to
jest w rozważanym
przypadku-
biorących udział w
transporcie
pasażerów.
Korzystający z
takiego przewozu
mają prawo
wymagać, od
kierującego
autobusem
prowadzenia
pojazdu zgodnie z
zasadami
bezpieczeństwa w
ruchu drogowym,
pośród których
zasadnicze
znaczenie ma
obowiązek
trzeźwości. To
potrzeba ścisłego
przestrzegania tego
wymogu związana
jest w sposób
bezpośredni z
bezpieczeństwem
przewożonych osób.
F. J. tak określoną
powinność naruszył,
a przez to przypisany
mu czyn winien
być rozpatrywany w
kategoriach
cechującego się
znacznym
zawinieniem i
stopniem społecznej
szkodliwości.
Podnoszony przez

obrońcę
oskarżonego stan
nietrzeźwości F.
J. (który niewiele
przekroczył granice
zakreślone
przepisem art. 115
paragraf 6 k.k.) nie
może mieć znaczenia
przy takim
rozważeniu
przedmiotowego
czynu. Ma to
odpowiednie
odniesienie w
zakresie jego
funkcjonowania po
uznaniu F. J.
za winnego czynu
wyczerpującego
dyspozycję art. 178a
paragraf 1 k.k.
Dotychczasowe
funkcjonowanie
oskarżonego, jego
niekaralność za
przestępstwa
skutkowały
wymierzeniem mu
najłagodniejszej
kary oraz
pozostałych
dolegliwości
zawierających się w
dolnych granicach
zakreślonych
ustawą.

**0.15.3. Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

**0.15.3.1.
Przyczyna,
zakres i
podstawa**

prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>na podstawie art. 635 k.p.k. w związku z art. 627 k.p.k. kosztami sądowymi postępowania odwoławczego obciążono oskarżonego, zasądając od niego na rzecz Skarbu Państwa kwoty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 20,00 złotych tytułem poniesionych wydatków, - 120,00 złotych tytułem opłaty <p>Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia- z uwagi na jego sytuację materialną i osiągane dochody- F. J.- od zapłaty tych należności.</p>	
7. PODPIS		